

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Věry Šimůnkové a soudců Mgr. Josefa Straky a Mgr. Karla Ulíka ve věci

žalobce: J. S.
bytem x

proti

žalovanému: Krajský úřad Středočeského kraje,
sídlem Zborovská 11, 150 21 Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 7. 2018, č. j. 090529/2018/KUSK, sp. zn. SZ 062455/2018/KUSK ÚSŘ/EMB,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Obsah žaloby a vyjádření k ní

1. Žalobce se žalobou podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) domáhá zrušení shora označeného rozhodnutí (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž žalovaný jako opožděné zamítl jeho odvolání proti rozhodnutí Městského úřadu Jesenice (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 10. 8. 2017, č. j. MěÚJ/10188/2017/KoO, sp. zn. OŽPV/DPS005-00695/2015/Kor, jímž byla stavebníkům V. a G- T. dodatečně povolena stavba zděného

Shodu s prvopisem potvrzuje: Z. V.

plotu.

2. Žalobce předesílá, že prvostupňové rozhodnutí mu bylo doručováno prostřednictvím České pošty, s. p. (dále jen „Česká pošta“) s tím, že její povinností bylo v případě, kdy nebylo možné písemnost adresátovi doručit, uložit ji ve své provozovně a vyzvat adresáta, aby si ji vyzvedl s tím, že písemnost se po uplynutí deseti dnů vloží do domovní schránky (nevyloučil-li to správní orgán). Česká pošta se pokusila prvostupňové rozhodnutí žalobci doručit dne 8. 9. 2017. Žalobce namítá, že jej Česká pošta informovala o tom, že zásilka bude uložena do 21. 9. 2017, tedy déle než shora uvedených deset dnů a poté vložena do schránky. Nebyl tak respektován pokyn správního orgánu I. stupně, že písemnost má být uložena pouze po dobu deseti dnů a poté vložena do schránky žalobce. Česká pošta zásilku uložila až do 21. 9. 2017 a do schránky žalobce ji vložila dne 22. 9. 2017. Česká pošta tedy porušila svou povinnost, když písemnost vložila do schránky později a současně nerespektovala pokyny doručujícího správního orgánu. Žalobce tím byl nesprávně informován o tom, do kdy bude zásilka uložena, přičemž tento den žalobce považoval za den, kdy nastane tzv. fikce doručení. Z toho žalobce usoudil, že lhůta pro uložení písemnosti uplynula dne 21. 9. 2017, přičemž od tohoto data počítal patnáctidenní lhůtu pro podání odvolání. Dle výpočtu žalobce odvolací lhůta uplynula dne 6. 10. 2017, přičemž žalobce odvolání podal dne 4. 10. 2017. Odvolání tedy bylo podáno včas, neboť nelze přičítat k tíži žalobce, že se řídil nesprávným výpočtem lhůty, provedeným Českou poštou. V této souvislosti žalobce odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 8. 2011, č. j. 7 As 53/2011-77. Žalobce rovněž poukazuje na postavení poštovního doručovatele jako úřední osoby, plynoucí z § 19 odst. 8 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“). Žalobce navrhuje zrušení rozhodnutí správních orgánů obou stupňů a žádá přiznat náhradu nákladů řízení.
3. Žalovaný ve vyjádření k žalobě uvedl, že prvostupňové rozhodnutí bylo žalobci doručeno na základě tzv. fikce doručení. Žalobce si jej mohl na poště vyzvednout počínaje dnem 8. 9. 2017 s tím, že desetidenní lhůta pro jeho vyzvednutí skočila dne 18. 9. 2017, přičemž tímto dnem se považovalo za doručené. Lhůta pro podání odvolání žalobci uplynula v úterý 3. 10. 2017, přičemž odvolání bylo podáno ve středu 4. 10. 2017, tedy opožděně. Dle žalovaného na případ žalobce plně dopadá postup podle § 24 odst. 1 správního řádu, neboť si písemnost ani desátého dne od jejího uložení nevyzvedl. Žalovaný rovněž poukázal na to, že se zabýval možností, že si pro dočasnou nepřítomnost nebo z jiného vážného důvodu žalobce nemohl bez svého zavinění písemnost ve stanovené lhůtě vyzvednout. O prominutí zmeškání lhůty podle § 41 odst. 2 správního řádu však žalobce nepožádal, protože bylo odvolání posouzeno jako opožděné. Žalovaný rovněž zkonstatoval, že žalobce byl řádně a správně poučen, tudíž nepřipadal v úvahu ani postup podle § 83 odst. 2 správního řádu. Žalovaný navrhl žalobu zamítnout, náhradu nákladů řízení nepožadoval.
4. V replice k vyjádření žalovaného žalobce uvedl, že na podané žalobě trvá. Správní orgán I. stupně i Česká pošta postupovaly při doručování chybně, přičemž jejich nesprávný postup nemůže jít k tíži žalobce. Žalobce v replice dále namítl, že z doručenky k prvostupňovému rozhodnutí, která je založena ve správním spise, sice plyne, že písemnost byla připravena k vyzvednutí dne 8. 9. 2017, avšak neplyne z ní, že by zásilka kdy byla vhozena do schránky žalobce. Nadto, razítko na doručence uvádí datum 26. 9. 2017, tedy 18 dnů po uložení zásilky. Žalobce zopakoval, že došlo k porušení povinností poštovního doručovatele, které by nyní mělo jít k tíži žalobce. Žalobce poukázal i na to, že nevyzvednutí si zásilky nereflektuje jeho nezájem o věc, nýbrž skutečnost, že příslušná

Shodu s prvopisem potvrzuje: Z. V.

provozovna České pošty je od jeho bydliště vzdálena 5 km a její otevírací doba je omezená. Žalobce se tak spolehl na správnost postupu České pošty. Žalobce dále poukázal na zmatečný postup jak správního orgánu I. stupně, tak České pošty při doručování oznámení o zahájení řízení.

Zjištění vycházející z obsahu správního spisu

5. Ze správního spisu soud zjistil tyto relevantní skutečnosti.
6. Prvostupňové rozhodnutí bylo žalobci jako účastníku řízení o dodatečné povolení stavby doručováno na adresu x. Účastníci řízení, tedy i žalobce, byli v prvostupňovém rozhodnutí mj. poučeni o tom, že se proti němu lze odvolat do 15 dnů ode dne jeho doručení k žalovanému podáním u správního orgánu I. stupně.
7. Z připojené doručky soud zjistil, že je na ní zaškrtnuto, že žalobce byl vyzván k vyzvednutí zásilky a bylo mu zanecháno poučení. Dále je na ní zaškrtnuto, že zásilka byla k vyzvednutí na poště připravena dne 8. 9. 2017. Na doručence není zaškrtnuta eventualita, že zásilka bylo vložena do schránky žalobce ani není vyznačen den, kdy se tak stalo.
8. Odvolání proti napadenému rozhodnutí žalobce podal dne 4. 10. 2017, jak plyne z otisku podacího razítka správního orgánu I. stupně.
9. O odvolání žalobce rozhodl žalovaný napadeným rozhodnutím. Vyšel z toho, že fikce doručení prvostupňového rozhodnutí žalobci nastala dne 18. 9. 2017, lhůta pro podání odvolání uplynula dne 3. 10. 2017, avšak odvolání žalobce podal až dne 4. 10. 2017, tedy opožděně.

Splnění procesních podmínek a rozsah soudního přezkumu

10. Soud ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou a že obsahuje všechny formální náležitosti na ni kladené. Při přezkumu žalobou napadeného rozhodnutí soud vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.), přičemž napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích uplatněných žalobních bodů, jimiž je vázán (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.). Vady, k nimž by byl povinen přihlídnout z moci úřední, soud neshledal.
11. Soud předesílá, že napadené rozhodnutí není rozhodnutím, kterým by bylo rozhodováno o odvolání žalobce proti prvostupňovému rozhodnutí věcně, nýbrž rozhodnutím, kterým bylo odvolání žalobce podle § 92 odst. 1 správního řádu zamítnuto pro opožděnost. Soud se tak zabýval pouze otázkou včasnosti podaného odvolání (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 4. 2012, č. j. 5 As 111/2011-87).
12. Soud k projednání žaloby nařídil jednání, neboť o jeho nařízení požádal žalobce. Ten se nakonec z účasti na jednání omluvil a souhlasil s konáním ve své nepřítomnosti. Žalovaný při jednání setrval na svém stanovisku o nedůvodnosti žaloby.
13. Soud při jednání provedl důkaz kopií obálky, v které bylo žalobci doručováno prvostupňové rozhodnutí (čl. 5 soudního spisu). Na ní je zaškrtnut pokyn „*nevracet, vložit do schránky, uložit jen 10 dní*“ a z druhé strany je na ní rukou uvedena úložní doba 8/9 – 21/9.

Posouzení žalobních bodů

14. Mezi stranami není sporu o tom, že odvolání bylo podáno dne 4. 10. 2017 ani o tom, že dne 8. 9. 2017 byla zásilka, obsahující prvostupňové rozhodnutí, připravena k vyzvednutí.

Shodu s prvopisem potvrzuje: Z. V.

Žalobce nečiní sporným ani to, že mu bylo zanecháno poučení podle § 23 odst. 5 správního řádu. Z obsahu žaloby lze naopak dospět k závěru, že poučení žalobci zanecháno skutečně bylo, když uvádí, že se jím řídil. Zanechání poučení je ostatně potvrzeno též na doručence.

15. Žalobce a žalovaný se však rozcházejí v určení dne, který je třeba považovat za den doručení prvostupňového rozhodnutí. Žalobce za něj pokládá den 21. 9. 2017, což je den, do kterého byla zásilka u České pošty uložena s tím, že do schránky žalobce byla vložena dne 22. 9. 2017.
16. Soud vyšel z následující právní úpravy. Podle § 20 odst. 1 věty první správního řádu se fyzické osobě doručuje písemnost na adresu pro doručování, na adresu evidovanou v informačním systému evidence obyvatel, na kterou jí mají být doručovány písemnosti, na adresu jejího trvalého pobytu, ve věcech podnikání do místa podnikání, nebo při doručování prostřednictvím veřejné datové sítě na její elektronickou adresu; fyzické osobě lze však doručit, kdekoli bude zaštižena.
17. Podle § 23 odst. 1 správního řádu nebyl-li v případě doručování podle § 20 adresát zaštižen a písemnost nebylo možno doručit ani jiným způsobem přípustným podle § 20, písemnost se uloží. Podle odst. 3 písm. b) citovaného ustanovení se písemnost uloží u obecního úřadu nebo v provozovně provozovatele poštovních služeb, pokud se doručuje jejich prostřednictvím.
18. Podle § 23 odst. 4 správního řádu se adresát vyzve vložení oznámení o neúspěšném doručení písemnosti do domovní schránky nebo na jiné vhodné místo, aby si uloženou písemnost ve lhůtě 10 dnů vyzvedl; současně se mu sdělí, kde, odkdy a v kterou denní dobu si lze písemnost vyzvednout. Je-li to možné a nevyloučil-li to správní orgán, písemnost se po uplynutí 10 dnů vloží do domovní schránky nebo na jiné vhodné místo; jinak se vrátí správnímu orgánu, který ji vyhotovil.
19. Podle § 24 odst. 1 správního řádu jestliže si adresát uložené písemnosti písemnost ve lhůtě 10 dnů ode dne, kdy byla k vyzvednutí připravena, nevyzvedne, písemnost se považuje za doručenou posledním dnem této lhůty.
20. Podle § 81 odst. 1 správního řádu může účastník podat proti rozhodnutí odvolání, pokud zákon nestanoví jinak.
21. Podle § 83 odst. 1 věty první správního řádu činí odvolací lhůta 15 dnů ode dne oznámení rozhodnutí, pokud zvláštní zákon nestanoví jinak.
22. Podle § 92 odst. 1 věty první správního řádu opožděné nebo nepřípustné odvolání odvolací správní orgán zamítne.
23. Proti prvostupňovému rozhodnutí bylo možné podat odvolání do 15 dnů ode dne jeho oznámení, o čemž byl žalobce v tomto rozhodnutí řádně poučen. Soud tak má ve shodě s žalovaným za to, že prvostupňové rozhodnutí bylo žalobci v souladu s § 24 odst. 1 správního řádu doručeno fikcí dne 18. 9. 2017. Posledním dnem lhůty k podání odvolání bylo tudíž úterý 3. 10. 2017, jak správně uvedl žalovaný v napadeném rozhodnutí. Jelikož však žalobce podal odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí až dne 4. 10. 2017, je zjevné, že bylo podáno až po marném uplynutí celé odvolací lhůty a tedy opožděně. Datum 4. 10. 2017 jako den podání odvolání uvádí shodně i žalobce a tímto dnem je i datováno. Soud tak nemá (navzdory absenci obálky či výslovného údaje o tom, že podání bylo učiněno osobně) pochybnost o tom, že by snad mohlo být odvolání podáno [např. k

Shodu s prvopisem potvrzuje: Z. V.

poštovní přepravě pro zachování lhůty ve smyslu § 40 odst. 1 písm. d) správního řádu] dříve, tj. nejpozději dne 3. 10. 2017.

24. K námitkám žalobce, že vycházel z nesprávného uložení zásilky České pošty, soud uvádí následující. Je pravdou, že Česká pošta nerespektovala pokyn k uložení zásilky jen po dobu deseti dní (od 8. 9. do 18. 9. 2017), ale zásilku ponechala k vyzvednutí po delší dobu (od 8. 9. do 21. 9. 2017). Tato delší doba však nemá žádný vliv na určení data doručení prvostupňového rozhodnutí.
25. Ustanovení § 24 odst. 1 správního řádu jednoznačně stanoví, že v případě nevyzvednutí zásilky do 10 dnů od uložení se za den doručení považuje právě poslední den této desetidenní lhůty. Události následující po uplynutí této lhůty, jako například vhození (či nevhození) zásilky do schránky či pozdější převzetí rozhodnutí, nemají na právní účinky doručení již žádný vliv (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 5. 2008, č. j. 5 As 44/2007 - 93, a ze dne 25. 1. 2018, č. j. 9 As 100/2017 - 46, či rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 12. 2016, č. j. 3 As 241/2014 - 41).
26. Žalobce tak nemohl být uveden v omyl postupem České pošty, neboť byl správně poučen, který den byla zásilka připravena k vyzvednutí (8. 9. 2017), což je klíčová informace, na základě které mohl správně určit datum vzniku fikce doručení (pokud se tedy rozhodl nevyzvednout si písemnost na poště). Žalobce tak byl řádně informován o datu počátku běhu lhůty, s níž jsou spojeny účinky doručení podle § 24 odst. 1 správního řádu. O následcích nevyzvednutí zásilky, včetně možné fikce doručení, byl taktéž poučen.
27. V této věci lze dále odkázat na přílehlavé závěry rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 11. 2018, č. j. 6 Azs 254/2018 - 17, vydaného v obdobné věci, v níž poskytovatel poštovních služeb taktéž stanovil úložní dobu delší než 10 dní (od 18. 1. 2018 do 2. 2. 2018), zástupce stěžovatele si zásilku vyzvedl v rámci takto stanovené úložní doby 1. 2. 2018, tedy její 14. den, přesto byl za den doručení považován právě desátý den od uložení zásilky, tj. 29. 1. 2018. Nejvyšší správní soud k tomu uvedl: „*K námitce uvedení v omyl sjednáním úložní lhůty 15 dní Nejvyšší správní soud ve shodě s krajským soudem odkazuje na to, že zákon stanoví fikci doručení kogentně a stanovení delší doby pro uložení některých záilek je z tohoto hlediska irelevantní. Dny, během nichž je písemnost uložena u České pošty nad rámec zákonné lhůty podle ustanovení § 24 odst. 1 s. ř., nezpůsobují nezákonnost či neúčinnost takového doručování (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 3. 4. 2013, č. j. 6 Ads 149/2012 - 31)*“.
28. K námitce žalobce, že na doručence není zaškrtnuto, že by vůbec byla písemnost žalobci vhozena do schránky, lze uvést, že žalobce sám uvádí, že mu písemnost do schránky vložena byla (a to 22. 9. 2017). Nadto lze poukázat na již citovaný rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 12. 2016, č. j. 3 As 241/2014 - 41, podle kterého na uplatnění fikce doručení podle § 24 odst. 1 správního řádu nemá vliv skutečnost, zda po uplynutí úložní doby došlo ke vhození doručované písemnosti do schránky adresáta. Citovaným rozsudkem rozšířeného senátu byly současně překonány závěry z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 8. 2011, č. j. 7 As 53/2011 - 77, na který poukazoval žalobce.
29. K námitce, že Česká pošta písemnost vložila do schránky později, než měla, soud uvádí (jak ostatně plyne již z výše uvedeného), že datum vhození písemnosti do schránky je z hlediska fikce doručení irelevantní. K vložení zásilky do domovní schránky může nadto dojít i později než nutně 11. den po uložení zásilky (viz např. rozsudek Nejvyššího správního

Shodu s prvopisem potvrzuje: Z. V.

soudu ze dne 27. 11. 2013, č. j. 3 As 58/2013 - 46).

30. Pokud jde o poukaz žalobce na razítko České pošty na doručence s datem 26. 9. 2017, soud na tom neshledává nic zvláštního. Zřejmě došlo k orazítkování doručenky před jejím vrácením správnímu orgánu I. stupně, čemuž též odpovídá razítko správního orgánu, že mu doručenka byla doručena 29. 9. 2017.
31. Nelze tedy než uzavřít, že úvaha žalovaného o opožděnosti odvolání žalobce byla správná a žalovaný postupoval správně, když odvolání podané žalobcem dne 4. 10. 2017 pro opožděnost zamítl.

Závěr a rozhodnutí o náhradě nákladů řízení

32. Vzhledem k tomu, že žaloba jako celek není důvodná a soud nezjistil žádnou vadu, k níž by byl povinen přihlídnout i bez námítky, žalobu zamítl (§ 78 odst. 7 s. ř. s.).
33. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nebyl v řízení úspěšný, a proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Procesně úspěšnému žalovanému soud náhradu nákladů řízení nepřiznal, neboť mu v řízení nevznikly žádné náklady převyšující náklady na běžnou administrativní činnost a ostatně ji ani nepožadoval.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 15. října 2020

JUDr. Věra Šimůnková
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje: Z. V.

Shodu s prvopisem potrzuje: Z. V.